

การพัฒนาบทเรียนออนไลน์ภาษาอังกฤษแบบเรียนรู้ด้วยตนเอง
ผ่านทางเว็บไซต์ สำหรับยุวมัคคุเทศก์ท้องถิ่น อำเภอปราสาท จังหวัดศรีสะเกษ
Developing of Self-Learning Online English Lessons via a Blog for
Young Local Guides, Prang Ku District, Sisaket Province

อินทิรา คักดีเมียนแก้ว
Intira Sakmiankaew

สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
Business English Program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Sisaket Rajabhat University

Corresponding email: intira.sak@gmail.com

Received: 19 May 2021; Revised: 18 October 2021; Accepted: 1 November 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนาบทเรียนออนไลน์ภาษาอังกฤษแบบเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านทางเว็บไซต์ 2) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของผู้เข้าอบรมก่อนและหลังการฝึกอบรมผ่านบทเรียนออนไลน์ภาษาอังกฤษแบบเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านทางเว็บไซต์ สำหรับยุวมัคคุเทศก์ท้องถิ่น และ 3) ศึกษาความพึงพอใจต่อบทเรียนออนไลน์ภาษาอังกฤษแบบเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านทางเว็บไซต์ของยุวมัคคุเทศก์ท้องถิ่น โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ยุวมัคคุเทศก์ท้องถิ่น อำเภอปราสาท จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 44 คน ซึ่งได้รับการอบรมผ่านบทเรียนออนไลน์ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย บทเรียนออนไลน์ภาษาอังกฤษแบบเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านทางเว็บไซต์ และแบบประเมินความพึงพอใจของยุวมัคคุเทศก์ท้องถิ่น ทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการพัฒนาบทเรียนออนไลน์ภาษาอังกฤษแบบเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านทางเว็บไซต์ มีค่าเฉลี่ย 4.67 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.38 ซึ่งหมายความว่าบทเรียนออนไลน์นี้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด 2) ค่าเฉลี่ยการทดสอบความรู้ภาษาอังกฤษแบบปรนัยหลังการอบรมสูงขึ้น โดยมีค่าความต่างอยู่ที่ 4.687 คะแนน (S.D. = 2.038) ค่า t-test 8.664 และค่าเฉลี่ยจากการประเมินทักษะการสื่อสารหลังการอบรมสูงขึ้น โดยมีค่าความต่างอยู่ที่ 0.414 คะแนน (S.D. = 0.821) ค่า t-test 7.006 ซึ่งผู้เข้าอบรมมีความรู้ความเข้าใจสูงกว่าก่อนการอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทั้งสองด้าน และ 3) ผลการศึกษาความพึงพอใจของยุวมัคคุเทศก์ท้องถิ่น โดยมีค่าเฉลี่ยระดับมากที่สุด 4.64 (S.D. = 0.51)

คำสำคัญ : บทเรียนออนไลน์, เรียนรู้ด้วยตนเอง, เว็บไซต์, ยุวมัคคุเทศก์ท้องถิ่น

ABSTRACT

The research aimed to 1) create self-learning online English lessons via a Blog, 2) study learners' achievements before and after learning through online lessons, and 3) study satisfaction towards self-learning online English lessons via a Blog for young local guides. The samples in this research consisted of 44 young local guides in Prang Ku District, Sisaket Province who studied self-learning online English lessons developed by the researcher. The instruments used in this research were self-learning English online lessons via a Blog and a satisfaction evaluation form. The data were analyzed by mean, standard deviation, and percentage.

The findings revealed as follows. First, the average of self-learning online English lessons via a Blog was 4.67 and S.D. 0.38, which was considered the most appropriate. Second, the average achievement after learning through online lessons was higher with a difference of 4.687 (S.D. = 2.038) with a t-test of 8.664. In addition, the average communicative English was higher with a difference of 0.414 (S.D. = 0.821) with a t-test of 7.006. The learners' scores on both tests were higher than before at a statistical significance of 0.1. Finally, the overall result of learners' satisfaction of young local guides was at the highest level of 4.64 (S.D. = 0.51).

Keywords : Online Lessons, Self-Learning, Blog, Young Local Guide

บทนำ

ในยุคของการรวมกลุ่มกันของประเทศต่าง ๆ ในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน มีเป้าหมายในการเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันทางด้านเศรษฐกิจระดับโลก การติดต่อสื่อสารนับเป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการสื่อสารข้อมูลระหว่างกันในกลุ่มประเทศที่ใช้ภาษาแตกต่างกัน ซึ่งภาษาอังกฤษได้ถูกกำหนดขึ้นให้เป็นภาษากลางเพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสารกันในกลุ่มประเทศอาเซียน และนับได้ว่าเป็นภาษากลางที่คนใช้มากที่สุดทั่วโลกด้วยเช่นกัน ดังที่หลักสูตรการศึกษาของประเทศไทยได้เล็งเห็นความสำคัญและกำหนดให้อยู่ในหลักสูตรการเรียนการสอนทุกระดับ แต่เนื่องด้วยภาษาอังกฤษไม่ใช่ภาษาราชการของในประเทศไทย การใช้ภาษาอังกฤษของคนไทยจึงจำกัดอยู่ในบางสังคม หรือแหล่งท่องเที่ยวในเมืองใหญ่ ๆ เท่านั้น และเป็นที่น่าสังเกตว่าคนไทยส่วนใหญ่ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าที่ควรทั้งที่เรียนภาษาอังกฤษมานานหลายปี เนื่องมาจากอุปสรรคหลายประการ ดังเช่น หทัยกาญจน์ วงษ์แก้ว (2552) ได้สรุปประเด็นสำคัญ ดังนี้คือ ผู้เรียนส่วนมากอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษทำให้ไม่มีโอกาสได้สื่อสาร และได้รับโอกาสในการฝึกฝนเพียงแคในห้องเรียนเท่านั้น จึงทำให้ผู้เรียนขาดโอกาสในการฝึกพูด ซึ่งปัญหาที่สำคัญอีกประการหนึ่งมาจากทั้งความรู้ของผู้สอนและเทคนิคการสอนที่อาจจะไม่เหมาะสมกับผู้เรียน อาจส่งผลต่อทัศนคติที่ไม่ดีต่อการพูดภาษาอังกฤษ เมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่จำเป็นต้องพูดจึงทำให้รู้สึกกลัวและอาย จึงทำให้เกิดความไม่มั่นใจ และไม่กล้าสื่อสารภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติ ทำให้ไม่สามารถพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้

การท่องเที่ยวเป็นกลไกสำคัญอันหนึ่งในการผลักดันเศรษฐกิจของประเทศไทยให้เกิดพัฒนาในหลายด้าน พัชชาพลอย สุทธิชูวงศ์ (2552) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการท่องเที่ยวชุมชนว่า การ

ห้องที่เยาวชนมีส่วนร่วมช่วยในการกระตุ้นเศรษฐกิจของท้องถิ่นด้วยการสร้างงานและการกระจายรายได้ ขณะเดียวกันก็ช่วยในการอนุรักษ์วัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณีของชุมชนซึ่งมีเอกลักษณ์เฉพาะตน อีกทั้งการที่จะดำเนินการห้องที่เยาวชน มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเตรียมความพร้อม และสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนในการจัดการห้องที่เยาวชน และต้องตระหนักให้คนในชุมชนเห็นความแตกต่างของการห้องที่เยาวชนโดยชุมชนกับการห้องที่เยาวชนโดยทั่วไป และกระตุ้นให้สังคมเห็นความสำคัญของนักห้องที่เยาวชนที่สนใจการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างเจ้าของบ้านกับผู้มาเยือน ยังเป็นการเพิ่มการรับรู้และความเข้าใจบทบาทของชุมชนท้องถิ่นต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสนับสนุนให้เกิดความต่อเนื่องในการอนุรักษ์ทั้งธรรมชาติและวัฒนธรรม (จิราภรณ์ พรหมเทพ, 2554) อีกทั้งการได้เรียนรู้เรื่องยุวมัคคุเทศก์ทำให้นักเรียนเกิดความรัก ความภาคภูมิใจในถิ่นกำเนิดของตนเอง และใช้ทรัพยากรท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์มากที่สุด เป็นการสร้างงาน สร้างรายได้ให้นักเรียนอีกทางหนึ่ง เพื่อนำมาใช้เป็นทุนการศึกษาและยังรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์อีกด้วย (โคกิชฐ์ ศรีสัตตะรัตนมาศ, 2551) ด้วยเหตุนี้ ภาษาอังกฤษจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะเป็นตัวกลางในการสื่อสารข้อมูลด้านการห้องที่เยาวชนให้นักห้องที่เยาวชนต่างชาติได้รับรู้ โดยผ่านทางยุวมัคคุเทศก์ผู้ทำหน้าที่สื่อสารกับนักห้องที่เยาวชนต่างชาติ จึงความจำเป็นต้องพัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษให้ยุวมัคคุเทศก์ที่อาศัยอยู่ในแหล่งห้องที่เยาวชนในท้องถิ่นนั้น ๆ ให้มีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

การศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือก อำเภอปราณบุรี จังหวัดศรีสะเกษ จากการลงพื้นที่เพื่อสัมภาษณ์ผู้นำชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการขับเคลื่อนงานต่าง ๆ ในชุมชน ซึ่งชุมชนบ้านกุ่มีประเพณีและวัฒนธรรมที่เด่นชัด และสืบทอดกันมาอย่างยาวนาน มีปราสาทปราณบุรีเป็นสถานที่ห้องที่เยาวชนหลัก และยังเป็นสถานที่ในการจัดงานประเพณีต่าง ๆ เช่น งานบุญเบิกฟ้า ที่เป็นงานใหญ่ของชุมชนที่จัดขึ้นเป็นประจำทุกปี ที่ผ่านมามีนักห้องที่เยาวชนต่างถิ่นมาเยือนบ้างโดยส่วนใหญ่เป็นนักห้องที่เยาวชนชาวไทย และนักห้องที่เยาวชนต่างชาติมาห้องที่เยาวชนบ้าง แต่อาจจะยังไม่มากนักเนื่องจากยังไม่เป็นที่รู้จักของนักห้องที่เยาวชนต่างชาติ ที่ผ่านมามีชาวต่างชาติที่เข้ามาห้องที่เยาวชนผ่านการแนะนำโดยนักห้องที่เยาวชนชาวไทย อาทิ ชาวจีน ชาวรัสเซีย และชาวอังกฤษ ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นญาติพี่น้องของคนในชุมชนดังกล่าว แต่ยังมีชาวมัคคุเทศก์นำห้องที่เยาวชนที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ดี จึงทำให้ขาดโอกาสในการรองรับนักห้องที่เยาวชนต่างชาติ ทางชุมชนจึงมีความต้องการความช่วยเหลือเพื่อพัฒนาความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษให้ยุวมัคคุเทศก์ห้องที่เยาวชนเหล่านี้ เพื่อประโยชน์ในการมีศักยภาพในการต้อนรับนักห้องที่เยาวชนต่างชาติ อีกทั้งเป็นการหารายได้ให้แก่ยุวมัคคุเทศก์ และเป็นการน่ายุวมัคคุเทศก์เข้าสู่ชุมชนจากการเข้ามาห้องที่เยาวชนของนักห้องที่เยาวชนชาวไทยและชาวต่างชาติอีกทางหนึ่ง

จากความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญในการพัฒนาบทเรียนออนไลน์ภาษาอังกฤษแบบเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านทางเว็บไซต์ สำหรับยุวมัคคุเทศก์ห้องที่เยาวชน เพื่อยกระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของยุวมัคคุเทศก์ห้องที่เยาวชน เพื่อให้เกิดการส่งเสริมการห้องที่เยาวชนชุมชน ที่มีสถานที่ห้องที่เยาวชนทางวัฒนธรรมและประเพณีที่เป็นที่ยอมรับของจังหวัด เพื่อเตรียมพร้อมในการรับนักห้องที่เยาวชนที่เป็นชาวต่างชาติ เป็นการสร้างรายได้ให้แก่เยาวชน อีกทั้งส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนและความยั่งยืนในอนาคต อีกทั้งยังเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ชุมชนให้นักห้องที่เยาวชนทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศได้รู้จัก ซึ่งช่วยการส่งเสริมด้านการห้องที่เยาวชนในท้องถิ่นอีกทางหนึ่ง โดยการเลือกใช้วิธีการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านทางเว็บไซต์เพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนที่อยู่ห่างไกล หรือไม่มีเวลาในการมาเข้าชั้นเรียนได้เรียนในเวลาและสถานที่ ๆ ต้องการ ไม่จำเป็นต้องเดินทางไกล ๆ มาเพื่อแสวงหาความรู้ตามแนวคิดในเรื่องของการเรียนรู้ตลอดชีวิต เนื่องจากเว็บเป็นแหล่งเรียนรู้ที่เปิดกว้างให้ผู้ที่ต้องการศึกษา

ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง สามารถเข้ามาค้นคว้าหาความรู้ได้อย่างต่อเนื่องและตลอดเวลาการสอนบนเว็บ ซึ่งสามารถทบทวนความรู้ได้ตลอดเวลาที่ต้องการ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาบทเรียนออนไลน์ภาษาอังกฤษแบบเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านทางเว็บบล็อก สำหรับยุวมัคคุเทศก์ท้องถิ่น
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ของผู้เข้าอบรมก่อนและหลังการฝึกอบรมผ่านบทเรียนออนไลน์ ภาษาอังกฤษแบบเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านทางเว็บบล็อก สำหรับยุวมัคคุเทศก์ท้องถิ่น
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อบทเรียนออนไลน์ภาษาอังกฤษแบบเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านทางเว็บบล็อก ของยุวมัคคุเทศก์ท้องถิ่น

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ยุวมัคคุเทศก์ท้องถิ่น อำเภอปราณบุรี จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 50 คน

1.2 ตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ยุวมัคคุเทศก์ท้องถิ่น อำเภอปราณบุรี จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 44 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

ตัวแปรต้น ได้แก่ บทเรียนออนไลน์ภาษาอังกฤษแบบเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านทางเว็บบล็อก

ตัวแปรตาม ได้แก่ คุณภาพของบทเรียน ผลสัมฤทธิ์ และความพึงพอใจ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 บทเรียนออนไลน์ภาษาอังกฤษแบบเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านทางเว็บบล็อก สำหรับยุวมัคคุเทศก์ท้องถิ่น

3.2 แบบประเมินคุณภาพการพัฒนาบทเรียนออนไลน์ภาษาอังกฤษแบบเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านทางเว็บบล็อก สำหรับยุวมัคคุเทศก์ท้องถิ่น

3.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางด้านภาษาอังกฤษของผู้เข้าอบรมก่อนและหลังการฝึกอบรมผ่านทางเว็บบล็อก สำหรับยุวมัคคุเทศก์ท้องถิ่น

3.4 แบบประเมินความพึงพอใจของผู้ศึกษาบทเรียนออนไลน์ภาษาอังกฤษแบบเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านทางเว็บบล็อก สำหรับยุวมัคคุเทศก์ท้องถิ่น ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการสร้างแบบประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบบ 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ โดยปรับมาจากแบบประเมินความพึงพอใจของ รุ่งทวี พรรณนา (2554)

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 การพัฒนาบทเรียนออนไลน์ภาษาอังกฤษแบบเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านทางเว็บบล็อก สำหรับยุวมัคคุเทศก์ท้องถิ่น ก่อนการออกแบบและพัฒนาบทเรียนออนไลน์ภาษาอังกฤษแบบเรียนรู้ด้วย

ตนเองผ่านทางเว็บบล็อก สำหรับยุวมัคคุเทศก์ท้องถิ่น อำเภอปรางค์กู่ จังหวัดศรีสะเกษ ผู้วิจัย
ทำการศึกษาและวิเคราะห์เอกสารประกอบการเรียนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและมััคคุเทศก์

4.1.1 กำหนดเนื้อหา สรุปลงได้ 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 การนำเสนอเนื้อหา ทำความเข้าใจเรื่องความหมาย และรูปแบบ
ภาษา ทั้งเรื่องการออกเสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์

ส่วนที่ 2 การปฏิบัติ โดยมุ่งให้จดจำรูปแบบภาษา เริ่มด้วยการฝึกแบบปาก
เปล่า แล้วฝึกด้วยการเขียนเพื่อให้แม่นยำ

ส่วนที่ 3 การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยการใช้ภาษาอย่างอิสระ
สถานการณ์จริง

4.1.2 กำหนดเนื้อหาโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสอนในเนื้อหา และส่งเสริมให้ ผู้ศึกษา
มีทักษะในเนื้อหาที่แบ่งออกเป็น 8 บทเรียน ดังนี้

บทที่ 1 การทักทายและแนะนำตัวเมื่อพบนักท่องเที่ยว (Greeting
tourists) มีเนื้อหาเกี่ยวกับการทักทาย การแนะนำตนเองต่อนักท่องเที่ยว การเสนอให้ความช่วยเหลือ
การขอให้พูดซ้ำเมื่อฟังไม่เข้าใจ การถามและให้ข้อมูล

บทที่ 2 การบอกเส้นทาง (Directions) มีเนื้อหาเกี่ยวกับการบอกทางไป
สถานที่ต่าง ๆ รวมทั้งการให้รายละเอียดในการเดินทาง

บทที่ 3 การแนะนำสถานที่พัก (Places to stay) มีเนื้อหาเกี่ยวกับที่ตั้ง
รายละเอียดของที่พัก ประเภท ค่าบริการ

บทที่ 4 การแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวและของที่ระลึก (Tourist attractions
and souvenirs) มีเนื้อหาเกี่ยวกับการบอกรายละเอียดของแหล่งท่องเที่ยว นั้น ๆ และข้อมูลสำคัญของ
แหล่งท่องเที่ยว รวมไปถึงการซื้อของที่ระลึก ของฝากจากท้องถิ่น วัตถุประสงค์ที่ใช้ในการผลิต สถานที่
จำหน่าย การเลือกซื้อ ต่อรองราคา

บทที่ 5 การแนะนำเรื่องอาหาร (Food) มีเนื้อหาเกี่ยวกับ ร้านอาหาร
ประเภทต่าง ๆ อาหารคาวและหวานแต่ละประเภท วัตถุประสงค์ที่ใช้ สถานที่จำหน่าย รวมไปถึงการซื้ออาหาร

บทที่ 6 การแนะนำเรื่องวัฒนธรรมไทย (Thai culture) มีเนื้อหาเกี่ยวกับ
วัฒนธรรมของคนไทย ความแตกต่างเรื่องวัฒนธรรม เอกลักษณ์ของวัฒนธรรมไทย สิ่งที่ควรปฏิบัติใน
สถานที่ต่าง ๆ

บทที่ 7 การให้ข้อมูลเชิงวัฒนธรรมของชาวกูย (Kui culture) มีเนื้อหา
เกี่ยวกับ วัฒนธรรมของชาวกูย เอกลักษณ์ของวัฒนธรรมชาวกูย สิ่งที่ควรปฏิบัติในสถานที่ต่าง ๆ ตาม
ธรรมเนียมของชาวกูย การแต่งกายและประเพณีเฉพาะของชาวกูย

บทที่ 8 การกล่าวอำลาและชักชวนให้กลับมาเยือน (Farewell and
persuasion) มีเนื้อหาเกี่ยวกับการอำลาเมื่อจากกัน และการเชิญชวนให้มาเยือนประเทศไทยอีกครั้ง

เมื่อทำการออกแบบบทเรียนเรียบร้อยแล้ว ได้นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้าน
เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษตรวจสอบความถูกต้องและทำการปรับปรุงแก้ไข ก่อนนำไปให้กลุ่มตัวอย่างได้
ทำการศึกษาด้วยตนเอง

4.2 การศึกษาผลสัมฤทธิ์ของผู้เข้าอบรมก่อนและหลังการฝึกอบรมผ่านบทเรียนออนไลน์
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับยุวมัคคุเทศก์ท้องถิ่น

4.2.1 ผู้วิจัยให้ผู้เข้าอบรมทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) เพื่อวัดความรู้พื้นฐานเดิมก่อนเข้ารับการอบรม โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แบบปรนัย จำนวน 40 ข้อ และแบบประเมินด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ

4.2.2 เข้าสู่บทเรียนออนไลน์ โดยการนำเสนอบทเรียนประกอบด้วยคำอธิบายเป็นภาษาไทยและภาพประกอบเพื่อช่วยให้ผู้อบรมเข้าใจง่ายขึ้น พร้อมทั้งการบรรยายด้วยเสียงเพื่อให้ผู้เข้าอบรมฝึกการออกเสียง ซึ่งผู้อบรมสามารถโต้ตอบผ่านห้องสนทนาได้ ประกอบด้วยบทเรียน จำนวน 8 บทเรียน

4.2.3 เมื่อจบการศึกษาบทเรียนออนไลน์ทั้ง 8 บทเรียน ผู้วิจัยให้ผู้เข้าอบรมทดสอบหลังเรียน (Post-test) เพื่อวัดความรู้หลังเข้ารับการอบรม โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แบบปรนัย จำนวน 40 ข้อ และประเมินการใช้ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบประเมินด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ

4.3 การศึกษาความพึงพอใจต่อบทเรียนออนไลน์ภาษาอังกฤษแบบเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านทางเว็บไซต์ ของยุวมัคคุเทศก์ท้องถิ่น หลังจากดำเนินการให้กลุ่มตัวอย่างศึกษาบทเรียนออนไลน์ภาษาอังกฤษแบบเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านทางเว็บไซต์ สำหรับยุวมัคคุเทศก์ท้องถิ่น อำเภอปราณบุรี จังหวัดศรีสะเกษ โดยใช้แบบประเมินความพึงพอใจแบบมาตราส่วนการประเมินค่า 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ

ผลการดำเนินงานวิจัย

จากการออกแบบและพัฒนาบทเรียนออนไลน์ภาษาอังกฤษแบบเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านทางเว็บไซต์ สำหรับยุวมัคคุเทศก์ท้องถิ่น อำเภอปราณบุรี จังหวัดศรีสะเกษ ผู้วิจัยทำการศึกษาและวิเคราะห์เอกสารประกอบการเรียนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและมััคคุเทศก์ เพื่อกำหนดเนื้อหา หลังจากนั้นได้กำหนดเนื้อหา สรุปได้ 3 ส่วน และกำหนดเนื้อหาโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสอนในเนื้อหา และส่งเสริมให้ผู้ศึกษามีทักษะในเนื้อหาที่แบ่งออกเป็น 8 บทเรียน เมื่อทำการออกแบบบทเรียนเรียบร้อยแล้ว ได้นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษตรวจสอบความถูกต้องและทำการปรับปรุงแก้ไข ก่อนนำไปให้กลุ่มตัวอย่างได้ทำการศึกษาดูด้วยตนเอง หลังจากดำเนินการให้กลุ่มตัวอย่างศึกษาบทเรียนออนไลน์ภาษาอังกฤษแบบเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านทางเว็บไซต์ สำหรับยุวมัคคุเทศก์ท้องถิ่น อำเภอปราณบุรี จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 8 บทเรียน เป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์ โดยใช้แบบประเมินความพึงพอใจแบบมาตราส่วนการประเมินค่า 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ ซึ่งสามารถสรุปผลการดำเนินงานวิจัยได้ ดังนี้

1. การพัฒนาบทเรียนออนไลน์ภาษาอังกฤษแบบเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านทางเว็บไซต์ สำหรับยุวมัคคุเทศก์ท้องถิ่น อำเภอปราณบุรี จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า ผลการพิจารณาความเหมาะสมของบทเรียนออนไลน์ ที่พิจารณาโดยผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษและผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยว จำนวน 5 คน มีค่าเฉลี่ย 4.67 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.38 ซึ่งหมายความว่า บทเรียนออนไลน์นี้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

โดยเนื้อหาในบทเรียน ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและวิเคราะห์เอกสารประกอบการเรียนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและมััคคุเทศก์ ซึ่งมีการใช้อย่างแพร่หลายในสถาบันการศึกษาระดับมัธยมศึกษา โดยเนื้อหามีความละเอียด ครบถ้วนเนื้อหาที่มีความสำคัญและจำเป็นสำหรับมััคคุเทศก์ มีการอธิบายโดยใช้ภาษาที่ง่าย สามารถทำความเข้าใจได้ และนำไปใช้ได้ สถานการณ์จริง โดยมีรายละเอียดของเอกสาร ดังนี้

ลำดับ	รายละเอียดเอกสาร	เนื้อหาที่ศึกษา
1.	เอกสารประกอบการเรียน รายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวพหุวิชา (พต33015) ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับ การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2555) สำนักงาน ส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษา ตามอัธยาศัย จังหวัดมหาสารคาม สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาธิการ	บทที่ 1 คำศัพท์ (Vocabulary) บทที่ 2 ประโยค (Sentence) บทที่ 3 บทสนทนา (Dialogue) บทที่ 4 หน้าที่ทางภาษา (Function) บทที่ 5 สัญลักษณ์ (Sign) บทที่ 6 มารยาททางสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา (Social Manner and Culture) บทที่ 7 การร้องเพลงภาษาอังกฤษ (Sing English Song) บทที่ 8 การแสดงบทบาทสมมติ (Role Play) บทที่ 9 เกมทางภาษา (Language Game) บทที่ 10 อ่านโครงสร้างประโยค ข้อความ สำนวน คำพังเพย สุภาษิต บทกลอนภาษาอังกฤษ บทที่ 11 นำเสนอข้อมูลข่าวสารภาษาอังกฤษ
2.	เอกสารประกอบการเรียน ชุดวิชา ภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพมัคคุเทศก์ ศูนย์ การศึกษานอกโรงเรียนภาคตะวันออกเฉียง หนวดวิชาภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาคุณภาพ ชีวิต หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2530	บทที่ 1 การต้อนรับ ประกอบด้วย การต้อนรับ ทักทาย นักท่องเที่ยว การแนะนำตัวเองและผู้อื่น การ สอบถามเกี่ยวกับการเดินทางของนักท่องเที่ยว และ การนัดหมาย บทที่ 2 แนะนำที่พัก ประกอบด้วย การบอกประเภทของที่พัก สถานที่พัก การบอกที่ตั้งของสถานที่พัก การบอก ลักษณะของสถานที่พัก และการสนทนาเกี่ยวกับ สถานที่พัก บทที่ 3 แหล่งท่องเที่ยว ประกอบด้วย ประเภทของแหล่ง ท่องเที่ยว ที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยว สิ่งที่น่าสนใจ ของแหล่งท่องเที่ยว และการสนทนาโต้ตอบ เกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว บทที่ 4 การบริการในร้านอาหาร ประกอบด้วย การแนะนำ เกี่ยวกับอาหาร การบอกประเภทของอาหาร และ การบอกรสชาติของอาหาร บทที่ 5 อำนวยความสะดวก ประกอบด้วย การแนะนำและ บริการซื้อสินค้าที่ระลึก การบอกและต่อรองราคา ค่าของเงินและอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา และการ บริการอื่น ๆ ในกรณีฉุกเฉิน

มีกระบวนการในการพัฒนาบทเรียน ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้
ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์เอกสาร จากเอกสารประกอบการเรียนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและมัคคุเทศก์ เพื่อนำมากำหนดเนื้อหา และขอบข่ายของบทเรียน

ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบและพัฒนาบทเรียน ผ่านเว็บไซต์ (Blog) ซึ่งเป็นเว็บไซต์รูปแบบหนึ่ง ที่เป็นที่นิยมกันมากในปัจจุบัน และไม่จำเป็นต้องเสียค่าใช้จ่ายในการใช้ จึงทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้ง่าย

ขั้นตอนที่ 3 การนำไปทดลองใช้ โดยนำไปทดลองให้กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินผล โดยผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษและผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยว จำนวน 5 คน ประเมินด้านเนื้อหาบทเรียน การนำเสนอเนื้อหา คุณภาพ และความเหมาะสม

ขั้นตอนที่ 5 การแก้ไขปรับปรุง ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงเนื้อหาตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิก่อนการนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

เมื่อดำเนินการครบทุกขั้นตอน จึงได้บทเรียนออนไลน์ที่สามารถนำไปให้กลุ่มตัวอย่างศึกษา จำนวน 8 บทเรียน

บทที่	เนื้อหา
1. บทที่ 1 การทักทายและแนะนำตัวเมื่อพบนักท่องเที่ยว (Greeting tourists)	เกี่ยวกับการทักทาย การแนะนำตนเองต่อนักท่องเที่ยว การเสนอให้ความช่วยเหลือ การขอให้พูดช้าเมื่อฟังไม่เข้าใจ การถามและให้ข้อมูล
2. บทที่ 2 การบอกเส้นทาง (Directions)	เกี่ยวกับการบอกทางไปสถานที่ต่าง ๆ รวมทั้งการให้รายละเอียดในการเดินทาง
3. บทที่ 3 การแนะนำสถานที่พัก (Places to stay)	เกี่ยวกับที่ตั้ง รายละเอียดของที่พัก ประเภท ค่าบริการ
4. บทที่ 4 การแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวและของที่ระลึก (Tourist attractions and souvenirs)	เกี่ยวกับการบอกรายละเอียดของแหล่งท่องเที่ยว และข้อมูลสำคัญของแหล่งท่องเที่ยว รวมไปถึงการซื้อขายของที่ระลึก ของฝากจากท้องถิ่น วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต สถานที่จำหน่าย การเลือกซื้อ ต่อรองราคา
5. บทที่ 5 การแนะนำเรื่องอาหาร (Food)	เกี่ยวกับร้านอาหารประเภทต่าง ๆ อาหารคาวและหวานแต่ละประเภท วัตถุดิบที่ใช้ สถานที่จำหน่าย รวมไปถึงการซื้อขายอาหาร
6. บทที่ 6 การแนะนำเรื่องวัฒนธรรมไทย (Thai culture)	เกี่ยวกับ วัฒนธรรมของคนไทย ความแตกต่างเรื่องวัฒนธรรมเอกลักษณ์ของวัฒนธรรมไทย สิ่งที่ควรปฏิบัติในสถานที่ต่าง ๆ
7. บทที่ 7 การให้ข้อมูลเชิงวัฒนธรรมของชาวกูย (Kui culture)	เกี่ยวกับ วัฒนธรรมของชาวกูย เอกลักษณ์ของวัฒนธรรมชาวกูย สิ่งที่ต้องปฏิบัติในสถานที่ต่าง ๆ ตามธรรมเนียมของชาวกูย การแต่งกายและประเพณีเฉพาะของชาวกูย
8. บทที่ 8 การกล่าวอำลาและชักชวนให้กลับมาเยือน (Farewell and persuasion)	เกี่ยวกับ การอำลาเมื่อจากกัน และการเชิญชวนให้มาเยือนประเทศไทยอีกครั้ง

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของผู้เข้าอบรม โดยใช้แบบทดสอบความรู้ภาษาอังกฤษแบบปรนัยและแบบการประเมินทักษะการสื่อสาร ซึ่งผ่านการหาค่าความสอดคล้อง IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป และผ่านการทดสอบกับขุมมีคฤเทศก์ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ที่มีระดับการศึกษาเท่ากัน เพื่อวิเคราะห์ค่าความยาก (P) ตั้งแต่ 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนก (R) ตั้งแต่ 0.2 ขึ้นไป เป็นรายชื่อ พบว่า มีค่าเฉลี่ย

ความแตกต่างของคะแนนก่อนและหลังการอบรม 4.687 คะแนน (S.D. = 2.038) และมีค่า t-test 8.664 และผู้เข้าอบรมมีความรู้ความเข้าใจสูงกว่าก่อนการอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จากการพิจารณาคะแนนพบว่าผู้อบรมสามารถทำคะแนนจากการประเมินทักษะการสื่อสารหลังจากการอบรมสูงกว่าก่อนการอบรมคิดเป็นร้อยละ 18.80 และการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของผู้เข้าอบรม โดยใช้แบบประเมินทักษะการสื่อสาร พบว่า มีค่าเฉลี่ยความแตกต่างของคะแนนก่อนและหลังการอบรม 0.414 คะแนน (S.D. = 0.821) ซึ่งมีค่า t-test 7.006 และผู้เข้าอบรมมีความรู้ความเข้าใจสูงกว่าก่อนการอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จากการพิจารณาคะแนนพบว่าผู้อบรมสามารถทำคะแนนจากการประเมินทักษะการสื่อสารหลังจากการอบรมสูงกว่าก่อนการอบรมคิดเป็นร้อยละ 12.45

ตารางที่ 1 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของผู้เข้าอบรมก่อนและหลังฝึกอบรมผ่านบทเรียนออนไลน์ภาษาอังกฤษแบบเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านทางเว็บบล็อก สำหรับยุวมัคคุเทศก์ท้องถิ่น โดยใช้แบบทดสอบความรู้ภาษาอังกฤษแบบปรนัย

n	df	D	S.D.	t	p-value
44	43	4.687	2.038	8.664	0.001

ตารางที่ 2 แสดงผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของผู้เข้าอบรมก่อนและหลังฝึกอบรมผ่านบทเรียนออนไลน์ภาษาอังกฤษแบบเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านทางเว็บบล็อก สำหรับยุวมัคคุเทศก์ท้องถิ่น โดยใช้แบบประเมินทักษะการสื่อสาร

n	df	D	S.D.	t	p-value
44	43	4.687	0.821	7.006	0.001

3. การศึกษาความพึงพอใจของผู้ศึกษาบทเรียนออนไลน์ภาษาอังกฤษแบบเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านทางเว็บบล็อก สำหรับยุวมัคคุเทศก์ท้องถิ่น อำเภอปรังคัง จังหวัดศรีสะเกษ หลังจากดำเนินการให้กลุ่มตัวอย่างศึกษาบทเรียนออนไลน์ภาษาอังกฤษแบบเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านทางเว็บบล็อก สำหรับยุวมัคคุเทศก์ท้องถิ่น อำเภอปรังคัง จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 8 บทเรียน เป็นระยะเวลา 8 สัปดาห์ โดยใช้แบบประเมินความพึงพอใจแบบมาตราส่วนการประเมินค่า 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ ซึ่งผลการประเมินความพึงพอใจ พบว่า ในด้านเนื้อหา ด้านการออกแบบ และด้านเทคนิค พบว่า มีความพึงพอใจโดยเฉลี่ยในทุกด้าน 4.64 (S.D. = 0.51) โดยมีความพึงพอใจที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ในเรื่องของการที่สามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา ตามความต้องการ อยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.91, S.D. = 0.28) ส่วนเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่ำที่สุดคือ สามารถติดต่อสื่อสารกับผู้สอนได้ อยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.87, S.D. = 0.87)

อภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการพัฒนาบทเรียนออนไลน์ภาษาอังกฤษแบบเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านทางเว็บบล็อก สำหรับยุวมัคคุเทศก์ท้องถิ่น พบว่า บทเรียนออนไลน์นี้ สามารถนำไปใช้ศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเองได้จริง เนื่องจากเนื้อหาที่ใช้ในบทเรียน เป็นเนื้อหาที่ผู้วิจัยได้มีการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากบทเรียนภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและมััคคุเทศก์ โดยมีการปรับใช้เนื้อหาให้เหมาะสมกับผู้ศึกษา

ทั้งนี้การศึกษาบทเรียนออนไลน์ภาษาอังกฤษแบบเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านทางเว็บล็อกนั้นยังเอื้อต่อการศึกษาแบบโดยไม่จำกัดเวลา สถานที่ จึงทำให้มีความสะดวกในการศึกษาบทเรียน และยังสามารถทบทวนบทเรียนได้บ่อยตามที่ต้องการ เพียงอาศัยเครื่องคอมพิวเตอร์และสัญญาณอินเทอร์เน็ตที่มีบริการในชุมชน หรือแม้แต่การศึกษาผ่านโทรศัพท์มือถือ ซึ่งรูปแบบบทเรียนออนไลน์มีประโยชน์ในการฝึกฝนและกระตุ้นให้ผู้อบรมมีทักษะการพูดที่เพิ่มขึ้นจากการอ่านการสะกดคำ และไฟล์เสียงสำหรับฝึกออกเสียงตามอย่างง่าย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ หทัยวรรณ จันทร์อยู่ และคณะ (2558, น. 77-92) ได้ทำการพัฒนาชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทท้องถิ่นสำหรับมัคคุเทศก์น้อย อาเซียน โดยใช้ชุดฝึกอบรมแบบสร้างเสริมประสบการณ์การพูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทท้องถิ่นสำหรับมัคคุเทศก์น้อย พบว่า ชุดฝึกอบรมนี้มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.96/84. อีกทั้งผลการวิจัยของพรรณเพ็ญ ยังเหล็ก (2552, น. 53) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง พูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และเปรียบเทียบความวิตกกังวลของนักเรียนก่อน และหลังเรียน โดยใช้การสอนแบบซักชวนร่วมกิจกรรมบทบาทสมมติ พบว่า นักเรียนที่ได้อบรมการอบรมการฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวด้วยชุดกิจกรรมฝึกทักษะการพูด ทำให้นักเรียนมีทักษะในด้านการพูด ภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น ซึ่งการฝึกทักษะนี้ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ ภูมิใจในความรักท้องถิ่นของตน และสามารถพัฒนาบุคลากรในท้องถิ่น อีกทั้งส่งเสริมอาชีพการท่องเที่ยวได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อภิรวิ อยู่บริบูรณ์ (2557, น. 67-70) ได้ทำการศึกษาเรื่องการสร้างบทเรียนออนไลน์ผ่านเครือข่ายสังคมเรื่องความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอาเซียนและคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบูรณะศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างบทเรียนออนไลน์ผ่านเครือข่ายสังคม เรื่องความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอาเซียนและคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผลการวิจัยพบว่าการสร้างบทเรียนออนไลน์ผ่านเครือข่ายสังคม เป็นสื่อออนไลน์ที่ใช้ในการเรียนซึ่งประกอบด้วย ภาพ เสียง และข้อมูลต่าง ๆ ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งผู้เรียนสามารถเรียนได้สะดวก รวมทั้งการพูดคุยออนไลน์บนอินเทอร์เน็ต ซึ่งผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

ในส่วนของผลการวิเคราะห์ข้อมูลผลสัมฤทธิ์ของผู้เข้าอบรมก่อนและหลังฝึกอบรมผ่านบทเรียนออนไลน์ภาษาอังกฤษแบบเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านทางเว็บล็อก สำหรับยุวมัคคุเทศก์ท้องถิ่น พบว่า ผู้อบรมมีคะแนนการทดสอบความรู้ภาษาอังกฤษแบบปรนัย หลังจากการอบรมสูงกว่าก่อนการอบรมโดยเฉลี่ย 4.348 คะแนน หรือคิดเป็นร้อยละ 17.50 และ คะแนนจากการประเมินทักษะการสื่อสาร หลังจากการอบรมสูงกว่าก่อนการอบรมโดยเฉลี่ย 0.396 คะแนน หรือคิดเป็นร้อยละ 10.66 ซึ่งจะเห็นได้ว่าคะแนนการทดสอบความรู้ภาษาอังกฤษแบบปรนัย และคะแนนจากการประเมินทักษะการสื่อสาร หลังจากการอบรมของผู้อบรมสูงกว่าก่อนการอบรม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศาสตรา สหสัทศน์ และคณะ (2557, น. 5) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาแบบการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem Based Learning) สำหรับใช้ในการอบรมภาษาอังกฤษให้แก่ยุวมัคคุเทศก์เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่การเป็นสมาชิกประชาคมอาเซียน ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่ารูปแบบการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐานส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างทำคะแนนหลังเรียนได้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 รวมไปถึงผลการวิจัยของ อภิรวิ อยู่บริบูรณ์ (2557, น. 67-70) ได้ทำการศึกษาเรื่องการสร้างบทเรียนออนไลน์ผ่านเครือข่ายสังคมเรื่องความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอาเซียนและคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบูรณะศึกษา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนเกิดความเข้าใจและสามารถทำคะแนนได้สูงขึ้นหลังจากการอบรมผ่านสื่อออนไลน์นี้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอยู่ที่ 0.05 และผลการวิจัยของ อลิสา วาณิชติ (2554) ที่ได้วิจัยการพัฒนาชุดฝึกอบรม

ออนไลน์การเขียนบทความวิชาการภาษาอังกฤษ อีกทั้งผลการวิจัยของ ธีระนาถ ทีปะपाल (2554) ได้ทำการวิจัยการสร้างบทเรียนออนไลน์ เพื่อส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้ยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชัน วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งผลการวิจัย พบว่าผลสัมฤทธิ์หลังการใช้บทเรียนออนไลน์สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้ศึกษาบทเรียนออนไลน์ภาษาอังกฤษแบบเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านทางเว็บล็อก สำหรับยุวมัคคุเทศก์ท้องถิ่น อำเภอปราณบุรี ในด้านเนื้อหา ด้านการออกแบบ และด้านเทคนิค ซึ่งจากผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อภิรวี อยู่บุรีบูรณ์ (2557: 67-70) ได้ทำการศึกษาเรื่องการสร้างบทเรียนออนไลน์ผ่านเครือข่ายสังคมเรื่องความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอาเซียนและคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบูรณะศึกษา ซึ่งพบว่าผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองและมีความพึงพอใจในบทเรียนออนไลน์ผ่านเครือข่ายสังคมที่ 4.62 และผลการวิจัยของ ธีระนาถ ทีปะपाल (2554: 114-120) ได้ทำการวิจัยการสร้างบทเรียนออนไลน์ เพื่อส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้ยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชัน วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งล้วนแล้วแต่พบว่า การศึกษาจากบทเรียนออนไลน์ ผู้เข้าอบรมมีค่าเฉลี่ยของความพึงพอใจในการอบรมผ่านบทเรียนออนไลน์อยู่ในระดับมาก และมากที่สุด

จากผลการวิจัยข้างต้นจะเห็นได้ว่า บทเรียนออนไลน์นั้นเอื้อต่อการศึกษาโดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่ จึงทำให้มีความสะดวกในการศึกษาบทเรียน อีกทั้งการเข้าถึงบทเรียนได้จากทางระบบออนไลน์นั้น ผู้ศึกษายังสามารถทบทวนบทเรียนได้บ่อยตามที่ต้องการ โดยจะเห็นได้จากผลการศึกษาความพึงพอใจที่อยู่ในระดับมากและมากที่สุดในทุกด้าน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 บทเรียนออนไลน์ภาษาอังกฤษแบบเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านทางเว็บล็อก สำหรับยุวมัคคุเทศก์ท้องถิ่น อำเภอปราณบุรี จังหวัดศรีสะเกษ สามารถนำไปให้ยุวมัคคุเทศก์ท้องถิ่น ใช้ในการเรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา และสามารถทบทวนบทเรียนได้บ่อยตามที่ต้องการ

1.2 ยุวมัคคุเทศก์ท้องถิ่นสามารถนำความรู้และทักษะภาษาอังกฤษไปใช้สร้างรายได้ในการเป็นยุวมัคคุเทศก์นำเที่ยวชาวต่างชาติได้ อีกทั้งเป็นการสร้างรายได้แก่ชุมชนจากการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวไทย และชาวต่างชาติ

1.3 บทเรียนออนไลน์ภาษาอังกฤษแบบเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านทางเว็บล็อก สำหรับยุวมัคคุเทศก์ท้องถิ่น อำเภอปราณบุรี จังหวัดศรีสะเกษ สามารถเป็นต้นแบบเพื่อประยุกต์ใช้ในการพัฒนาบทเรียนออนไลน์ ของแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ และสามารถประยุกต์เนื้อหาเพื่อการฝึกภาษาอังกฤษในด้านอื่น ๆ ได้

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ในการศึกษาค้นคว้าเรื่องต่อไป ผู้วิจัยสามารถนำอุปสรรค และปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องมาพิจารณาปรับปรุงเพิ่มเติม เพื่อให้ประสิทธิภาพการของใช้บทเรียนออนไลน์แบบเรียนรู้ด้วยตนเองมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อาทิ การสร้างข้อกำหนดเพื่อให้ผู้ศึกษาเข้ามาศึกษาบทเรียนได้อย่างสม่ำเสมอ และการให้ความรู้ด้านการใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการศึกษาบทเรียนออนไลน์มากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- จิราภรณ์ พรหมเทพ. (2554). *แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม: แผนนำเสนอบริเวณสถานศิลปะขอม จังหวัดสกลนคร* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ธีระนาถ ทีปะपाल. (2554). *การสร้างบทเรียนออนไลน์เพื่อส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้ยุทธศาสตร์เมตาคอกนิชัน วิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- พรรณเพ็ญ ยิ่งเหล็ก. (2552). *ชุดกิจกรรมฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- พัชชาพลอย สุทธิชูวงศ์. (2552). *รูปแบบและกิจกรรมการท่องเที่ยวชุมชนบนแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง โดยชุมชนมีส่วนร่วม กรณีศึกษา: หมู่บ้านดอนม่วง ตำบลวังทอง อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- รุ่งทิวี พรรณา. (2554). *เว็บฝึกอบรบภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวด้วยเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับยุวมัคคุเทศก์ โรงเรียนอู่ทองวิทยาคม จังหวัดตาก* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ศูนย์การศึกษาออกโรงเรียนภาคตะวันออก. (2530). *ภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพมััคคุเทศก์*.
http://www.e4thai.com/e4e/images/pdf/English_for_Tourist_Guide.pdf
- โคภิชฐ์ ศรีสัตตะรัตนมาศ. (2551). *การสร้างและทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรบสิ่งแวดล้อมศึกษาสำหรับยุวมัคคุเทศก์เพื่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดมหาสารคาม. (2555). *ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวธรรมชาติ*. <http://www.e4thai.com/e4e/images/pdf/E-tour.pdf>
- หทัยกาญจน์ วงษ์แก้ว. (2552). *การพัฒนาชุดการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง My Village โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ ประเภทแบ่งกลุ่มสัมฤทธิ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านหนองเขียว* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- หทัยวรรณ จันทร์อยู่ และคณะ. (2558). ผลการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกอบรบแบบสร้างเสริมประสบการณ์พูดภาษาอังกฤษด้วยบริบทท้องถิ่น สำหรับมััคคุเทศก์น้อย. *วารสารวิชาการและวิจัยสังคมศาสตร์*, 11(ฉบับพิเศษ), 77-92.
- อภิรวี อยู่บริบูรณ์. (2557). *การสร้างบทเรียนออนไลน์ผ่านเครือข่ายสังคมเรื่อง ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอาเซียนปลั๊กคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบูรณะศึกษา* [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.
- อลิสา วานิชดี. (2554). การพัฒนาชุดฝึกอบรบออนไลน์การเขียนบทความวิชาการภาษาอังกฤษ. *วารสารสุโขทัยธรรมาธิราช*, 24(2), 60-72.